

Није још честито ни почело, та следећа, оштрија фаза побуне грађана о којој ме питате, ово је тек постепено загревање – коментарише за Данас социолог Јово Бакић инцидент на промоцији књиге о Београду, заменика градоначелника главног града Горана Весића, када је неколико стотина људи демонстраната узроковало ситуацију у којој је Весић буквално побегао са промоције сопствене књиге низ Кнез Михаилову улицу, у Београду.

Како буду лоповлуци и мафијашко удруживање власти и криминалаца, приватизација јавних добара и монопола, општа бахатост и неспособност напредњачких кадрова, те корупција у којој су огрезли, излазили све више на светлост, истиче Бакић за наш лист, тако ће и гнев све бројнијих грађана расти до тачке кључања.

– Напослетку ће прекипети, јер напредњачки зулум и киднаповање наше републике, удружен с потцењивањем интелигенције и бесрамним обмањивањем грађанства, биће од једнога тренутка немогуће трпети. Надајмо се да дотад штеточине СНС-а и њихов вођ неће направити ненадокнадиву моралну и материјалну похару наших живота, али и да ће тада наше понашање да буде не само јуначко, него и човечно – истиче Јово Бакић који је, како наводи одређени део јавности, пророчки изјавио – „Јурићемо их по улицама“.

Он истиче даље, да ће представници власти „тек јурцати, и у реке скакати пред гневним народом, али добро би и за њих, а и за целу републику, напослетку било да се појаве пред судом и тамо потраже за себе праведну казну“.

– На основу доступних снимака стекао сам утисак да има много спонтаности у понашању грађана. Новогодишња расвета, реконструкција Славије, калдрмисање Трга Републике, анархични план истовременог реконструисања великог броја улица, убијање јавног градског превоза и саобраћајни колапс доводе до кулминације грађанског незадовољства и генеришу бес са несагледивим последицама. Весићеве акције карактеришу неспособни извођачи, енормни трошкови и малтретирање великог броја Београђана – коментарише за Данас академик Душан Теодоровић, попут Јове Бакића, такође, један од чланова неформалне групе интелектуалаца – Самоодбрана.

Он напомиње да је јасно да је неопходно да се, по сламању режима Александра Вучића, истраже, пре свега, токови новца у вези са свим грађевинским радовима који се дешавају у Београду. Нема сумње, истиче он, да ће токови новца да покажу низ неправилности у погледу тендера, избора извођача и подизвођача, трошкова и пробијања уговорених рокова.

– Мислим да улазимо у нову фазу побуне против режима. Грађанима је доста изврнуте реалности Александра Вучића. Он користи тактику да лажима увек за неколико недеља жртву недеља. У случају Јутка оптужује се Марија Лукић. Напада се новинар Милан Јовановић, кога су покушали да убију паљењем куће. Бол породице Миломира Миливојевића, страдалог у фабрици „Милан Благојевић“ у Лучанима се не поштује. Доводи се неколико стотина радника који, у луткарском позоришту у коме живимо, покушавају да бране оно што је морално неодбрањиво. Последњи је случај радника ваљевског Крушика Александра Обрадовића, који је уместо статуса узбуњивача, који указује на могуће криминалне радње министра Небојше Стефановића и његовог оца Бранка, добио статус затвореника у Централном затвору у Београду! Притисак јавности, у који једино верујем, је помогао да Обрадовић изађе на привремену слободу. У академској сфери, Драган Ђуричин, потписник доктората Синиша Малом напада Рашу Карапанцу сваком приликом, а против мене пише дописе насловљене на САНУ и Етички одбор Универзитета у Београду. Грађани једноставно не могу више да гледају криминал и да слушају свакодневне полуистине и лажи – каже Теодоровић.

Саговорник Данаса истиче да „нема ни најмање сумње да ће расплет наше кризе да се дешава на трговима и улицама Србије“.

– Мислим да смо на почетку тог процеса. Вучић је, као и сви диктатори, лажно убеђен и у своју величину и у недодирљивост и не схвата да би одласком из земље спасао своју будућност и у великој мери допринео разрешењу политичке кризе. Ако су неки од стубова Вучићевог режима, Горан Кнежевић, Зорана Михајловић, Синиша Мали, Горан Весић, Јелена Триван, Небојша Крстић издали демократски и европски пут Србије и приступили Вучићевим неорадикалима, шта их спречава да то, заједно са многим другима, поново учине када буду схватили да је дошао тренутак? Вучић ће прекасно да схвати да је створивши политичку организацију без идеологије указао поверење стотинама и хиљадама опортуниста који неће ни најмање да се либе да крену у напад на њега, уколико буду сматрали да је то за њих корисно – закључује Теодоровић.

(Данас)